

mod selve Lovforslaget. Man har indskrænket sig til at nævne nogle enkelte Spørgsmaal, som man mente skulde drøftes i et eventuelt Udvalg. Hvad selve Spørgsmaalet om Udvalgs Nedsættelse angaar, er det jo det høje Ting, der raader derfor, saa det skal jeg ikke komme ind paa. Jeg vil derimod gerne gøre et Par Bemærkninger til, hvad der er indvendt mod enkelte Bestemmelser i Lovforslaget.

Den første Indvending blev fremsat af det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (Peder Hedebøl). Han erkendte, at Hovedbestemmelsen i dette Lovforslag betød et Fremskridt, men han var ikke ganske klar over, hvad Indflydelse Bestemmelsen om, at Omkostningerne ved en Ligbrænding ikke maa overstige, hvad der i Almindelighed antages at være nødvendigt ved en almindelig Begravelse, kan have paa Spørgsmaalet: Ligbrænding eller Ikke-Ligbrænding. Dette er i og for sig ikke et nyt Spørgsmaal. Det er mig ganske vist ikke bekendt, at der hidtil er sat nogen bestemt Regel for, hvad en Jordefærd maa koste, hvad enten man benytter Ligbrænding eller ej; men der eksisterer en uskreven Lov, en almindelig Skik og Brug, og ifølge den har en Kreditor, som jo maa holde paa sin Ret overfor Bøets Indhold af Midler, Ret til, naar der foretages Ligbrænding, at skride ind mod Forsøg paa, hvad man kunde kalde en luksuøs Jordefærd. Det er en almindelig anerkendt Ret, som vistnok bliver meget lidt benyttet, men som dog har været praktiseret enkelte Steder. Det, der foreslaas her, er derfor i og for sig ikke noget nyt. Det ærede Medlem mente rigtignok, at det var en Plet paa Lovforslaget, men det kan jeg ikke indse.

Det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (Ellinger) ønskede Sagen henvist til Behandling i et Udvalg, idet han ikke mente, det var rigtig, naar der her manglede Oplysninger fra Embedslægerne om de Erfaringer, de har erhvervet sig i den Tid, der er hengaaet, siden Ligbrændingsloven blev gennemført. Jeg gør imidlertid opmærksom paa, at Sagen har været forelagt Sundhedsstyrelsen til Erklæring, og at denne har udtalt, at den ikke har noget at erindre imod Lovforslagets Indhold. Jeg gaar da ud fra, at Sundhedsstyrelsen, i alt Fald hvis den har anset det fornødent, har henvendt sig til Embedslægerne og hørt dem om Sagen. Der staar ganske vist ikke noget om det i Bemærkningerne, men det maa forudsættes, at Sundhedsstyrelsen ikke afgiver en saadan Erklæring med Hensyn

til et Lovforslag, uden at den har erhvervet sig de fornødne Oplysninger om, hvad der hidtil er passeret.

Jeg skal, som sagt, paa min fraværende Kollegas Vegne takke for venlig Modtagelse af dette Lovforslag, idet jeg haaber, at det snart maa faa Rigsdagens Billigelse.

S. Rasmussen: Jeg indrømmer, ligesom den ærede Ordfører for Venstre gjorde det, at det er en Følelsessag, hvorledes man bør behandle Ligene. Jeg melder mig som en af dem, hvis Følelser gaar imod Ligbrænding. Det har været god Skik i den kristne Kirke at begrave vore døde, og det vilde jeg gerne have, at vi skulde være blevet staaende ved. Jeg skal dog ikke optage dette Spørgsmaal. Jeg vilde i det hele ikke have bedt om Ordet, hvis ikke det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Inger Gautier Schmit) havde henstillet til Behandling i et Udvalg Spørgsmaalet om at forandre Aldersgrænsen det 15de Aar til det 12te Aar. Jeg synes, det er uheldigt at drage saadanne Spørgsmaal frem for saa unge Mennesker som de 15aarige, men at man skulde kræve, at et Barn paa 12 Aar skal tage Bestemmelse om, hvorvidt det vil brændes eller begraves, vilde jeg finde meget uheldigt. Jeg er allerede meget betænkelig ved at stemme for den Udvidelse, som i denne Henseende foretages i det foreliggende Lovforslag; det stemmer ikke med mine Følelser.

Peder Hedebøl: Jeg havde ventet, at Lovforslaget var gaaet gennem dette høje Ting uden Udvalgsbehandling. Det ser jo nu imidlertid ud til, at det ikke bliver Tilfældet, og jeg vil derfor gøre endnu et Par korte Bemærkninger. Først et Par Bemærkninger til de ærede Medlemmer af Tinget, der har haft Ordet. Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Ellinger) lyste bl. a. efter Embedslægernes Erklæring i denne Sag. Jeg ved ikke, hvorledes det forholder sig dermed og har intet imod, naar Sagen dog skal overvejes i et Udvalg, at en saadan Erklæring indhentes. Jeg vil dog mene — og det gaar jeg ud fra, at det ærede Medlem er enig med mig i — at det, man der har Brug for, er de faktiske Oplysninger om, hvorledes det hidtil er gaaet paa dette Omraade, om man ved de Forsigtighedsforanstaltninger, der hidtil er anvendt, nogen Sinde er kommet paa Sporet af en Forbrydelse, eller om de i de Aar, der er hengaaet under den